

opusdei.org

"Da moja radost bude u vama": Uskrsna audio meditacija Prelata

Izvor naše radosti, po riječima monsignora Fernanda Ocáriza, razlog naše sreće nalazi se u "Božjoj ljubavi prema nama".

27.04.2021.

O događajima u danu Uskrsnuća Gospodinova, sveti Ivan u 20. poglavlju svog Evandjelja piše: „I uvečer toga istog dana, prvog u tjednu, dok su učenici u strahu od

Židova bili zatvorili vrata, dođe Isus, stane u sredinu i reče im: »Mir vama!« “(Iv 20,19).

Radost. To je uskrsna radost. Radost koju nas u ovo uskrsno vrijeme Crkva potiče da se obnovimo u svojoj duši, ali to je radost koja mora biti trajna jer je Krist uskrsnuo i uvijek je s nama.

Kratko prije Muke rekao je apostolima: „Kao što mene voli Otac, tako i ja volim vas. Ostanite u mojoj ljubavi. Rekao sam vam ove stvari tako da moja radost ostane u vama i da vaša radost bude potpuna”. Sjajno je pomisliti da je želja Isusa Krista da mi budemo sretni, da budemo zadovoljni i da naša radost bude potpuna. I daje nam i razlog: rekao sam vam ove stvari “da biste bili sretni i da bi vaša radost bila potpuna” ... I kaže nam: "Kao što me Otac volio, tako sam i ja zavolio vas" (usp. Iv 15, 9-11).

I tu moramo vidjeti glavni izvor svoje radosti, razlog naše sreće: Božju ljubav prema nama, koja nije bilo kakva ljubav. Kaže: "Kao što je Otac volio mene, tako sam i ja ljubio vas." Drugim riječima, on nas voli - ono što govori apostolima govori svima nama, zato je i želio da to bude u Evandjelju -; Gospodin nas voli ljubavlju - ni manje ni više – nego ljubavlju kojom Bog Otac voli Isusa Krista.

To je veliki izvor naše radosti, a ovo je ono što nam Gospodin govori: "Rekao sam vam da budete sretni." Ovo je temelj. Iz tog razloga, sveti Ivan, kasnije, u jednoj od svojih poslanica, kaže onu vrstu svečane formule koja sažima iskustvo apostola u ophođenju s Isusom Kristom, kada piše: „I mi smo upoznali ljubav koju Bog ima prema nama i povjerovali joj.” (1 Iv 4,16).

Tako je kako je. A mi, Gospodine, sada, moleći se, moleći se malo, želimo imati ovu vjeru da istinski vjerujemo u ljubav koju Ti imaš za nas, kako bi naša radost bila potpuna. Jer Gospodin želi da budemo sretni s tom potpunom radošću, što znači i da je trajna, da smo uvijek sretni, na što nas podsjeća sveti Pavao kada u jednoj od svojih poslanica piše: to je Božja volja, da budete sretni , da ste sretni.

„Učenicima je bilo drago kad su vidjeli Gospodina“ (usp. Iv 20,20). A mi, jesmo li poput učenika sretni kada vidimo Gospodina? Mi ga vidimo s vjerom, očima vjere; i vidimo ga na vrlo poseban, vrlo poseban način, u Euharistiji, svaki put kad stanemo pred svetohranište, s vjerom da je Isus Krist doista tamo i da je tamo ostao za svakoga od nas i da je tu da nam se da kao hrana, da nas poistovjeti sa samim sobom, tu je. Gledati Gospodina s vjerom; zato

nam je toliko potrebno da naša vjera raste, i zato je tako dobro često moliti, poput apostola, koji su rekli Gospodinu: "Auge nobis fidem!", Umnoži našu vjeru! (Lk 17,5).

I posebno sada, u ovo uskrsno vrijeme: Gospodine, umnoži našu vjeru u ljubav koju imaš prema nama tako da nam bude kako želiš, da naša sreća, naša radost, bude uistinu cjelovita.

Zaista, ne možemo zanemariti toliko razloga koji bi nam mogli oduzeti radost, i koji nas zapravo odvajaju od radosti: toliko patnje - osobne, a ponekad i naših voljenih, fizičke i moralne boli, nesreće ...; i sada, razmišljajući o tolikoj patnji koju uzrokuje ova pandemija da pati cijeli svijet; i toliko drugih nedaća i toliko razloga da ne budemo sretni.

Međutim, možemo biti sretni, moramo biti sretni! Ako vjerujemo u ljubav Božju. Ali isto tako, upravo sa

sviješću da je vjera ono što se ne vidi. I zato toliko puta možemo razmišljati i reagirati: kako je to moguće? Zašto Bog to dopušta? Toliko puta to dopušta, jer sve ovisi o ljudskoj slobodi - a vrijednost slobode je toliko velika - da na svijetu postoji toliko zla koja ovise o zlouporabi slobode. Ali postoje i drugi razlozi koje mi ne razumijemo, i to je trenutak vjere...

Mislimo također da su i Blažena Djevica i Sveti Josip trebali imati veliku vjeru u Božju Providnost, i imali su je! Također i kada nisu razumjeli. Ne možemo se prestati sjećati te scene kad je Gospodin imao dvanaest godina i ostao u Jeruzalemu, a da Djevicu i svetog Josipa nije obavijestio. Nitko ne razumije zašto to Gospodin čini. Evanđelje nam govori da su Djevica i Sveti Josip bili u mukama. Ni oni to nisu razumjeli. Evanđelje izričito kaže da, kad ga pronađu i pitaju:

“Zašto si nam to učinio?"; On daje iznenađujući razlog: Niste li znali da mi je biti u kući Oca mojega? I Evandjelje dalje kaže da ga nisu razumjeli (usp. Lk 2: 41-50).

Ne brinimo, ne budimo uznemireni jer ne razumijemo Božje planove. Mnogo puta bi nam mogli oduzeti radost. Ne brinite, vratimo se! Ponovimo! (jer ćemo ga ponekad izgubiti), vratimo radost činom vjere, činom vjere u ljubav Božju: da je Bog s nama i da je uistinu Dominus tecum, rekao je anđeo Djevici (Usp. . Lk 1,28). I također nam to uvijek govori, Gospodin je s nama: "Bit ću s vama svaki dan do svršetka svijeta" (Usp. Mt 28,20). Rekao je apostolima i kaže i nama.

Moramo biti sretni, moramo težiti tome da budemo sretni. Ne s površnom radošću, a još manje iracionalnom, nesvjesni stvarnosti. Ako je to radost ukorijenjena u Božjoj

ljubavi, ona je kompatibilna s Križem. Izraz svetog Josemarije pada nam na pamet kad nas je uvjeravao da „radost ima svoje korijene u obliku križa“ (Kovačnica, br. 28), posebno u Kristovom križu, koji nas je otkupio i omogućuje nam da imamo vjeru i ljubav, koji nam omogućava da duboko u sebi imamo autentičnu radost. U Kristovom križu je korijen naše radosti.

I iz tog razloga, bol i patnja u našem životu mogu se temeljiti na radosti koja se širi na druge: radosti koja nikada ne smije biti sebična, individualistička. Zapravo je autentična radost - čak i ljudska, što je dobro - sama po sebi prostrana. Radost se teži širiti, a još više, duhovna radost - u pozadini - kršćanska radost, teži drugima, onima koji su uz nas, svima, s osmijehom, dobrim humorom, uz pomoć brige za druge na takav način da - kako je sveti Josemaría volio reći

- budemo svi, pokušajmo biti - unatoč našim ograničenjima i vlastitim pogreškama - sijači mira i radosti.

Da, prvesntveno onima što su nam blizu; ali svojim molitvama možemo biti i sijači radosti u cijelom svijetu. Uzimajući cijeli svijet na našu molitvu kako bi ljudi bili sretni, kako bi ljudi znali pronaći radost i u Križu, osjećajući sve kao vrlo svojim, svijet je naš.

Sjećamo se psalma broj 2 kada je, govoreći proročanski o Isusu Kristu, rekao: "Dao sam vam sve narode u baštinu" (usp. Ps 2,8). Pa, u Isusu Kristu, Bog nam je dao svijet, posebno kršćanima, u nasljedstvo. I mi također moramo osjetiti tu odgovornost da sve svoje osjećaje kao i patnje onih koje ne poznajemo, osjećamo do kraja zemlje, kako bismo - svojom radošću i svojim molitvama - također mogli sijati

radost tamo gdje sami fizički ne možemo ići.

Blažena Djevica: možemo misliti koliko je uvijek bila sretna, s puninom milosti kao Majka Božja. Pa ipak je imala puno patnje; i ona nam je primjer kako se ujediniti, kako biti sposoban - zasigurno, s Božjom milošću, moleći Gospodina za to - biti sretan kad postoji patnja, od onog trenutka kojeg smo se ranije prisjetili (izgubljenog i pronađenog Dijeteta u hramu), pa sve do podnožja Križa.

Zamoliti ćemo Djevicu - koju u litanijama krunice nazivamo Uzrokom naše radosti - da nam pomogne da budemo sretni i da nam svojim zagovorom i svojim majčinskim posredovanjem može pridonijeti povećanju milosti, porastu snage, porastu vjere - posebno u ljubavi koju Bog ima prema nama - tako da, u ovo uskršno vrijeme, radost raste u našim

dušama i prenosi se tijekom cijele godine i možemo je prenijeti svima koji su oko nas i s molitvom sve do svršetka svijeta.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/da-moja-radost-bude-u-
vama-uskrsna-audio-meditacija-prelata/](https://opusdei.org/hr-hr/article/da-moja-radost-bude-u-vama-uskrsna-audio-meditacija-prelata/)
(4.04.2025.)